

Društvo generala Maistra Zasavje

DRUŠTVO GENERALA MAISTRA ZA ZASAVJE

PREDSTAVLJA DELA UČENK IN
UČENCEV ZASAVSKIH OSNOVNIH
ŠOL V OKVIRU 9. NAGRADNEGA
NATEČAJA:

*OPAZOVALCI: VODNIK –
MAISTER – IN JAZ.*

Društvo generala Maistra Zasavje

9. nagradni natečaj, marec 2020

**NAGRAJENI AVTORJI LIKOVNIH
DEL**

ROK KOLAR, 2. A, OŠ Ivana
Cankarja Trbovlje, mentorica
Jelka Sladič

LOVRO KLEMEN, 3. A, OŠ Ivana
Cankarja Trbovlje, mentorica
Katja Podmenik

LEON VOZELJ, 2. C, OŠ Ivana
Kavčiča Izlake, podružnična šola
Mlinše, mentorica Andreja
Medved

**NAGRAJENI AVTORJI
PESMI**

SIMONA ŠUBAJ, 9. C, OŠ
Narodnega heroja Rajka
Hrastnik, Podružnica Dol pri
Hrastniku, mentorica Maja
Klep)

ZOJA VRTOVŠEK, 8.A, OŠ
Ivana Cankarja Trbovlje,
mentorica Jasna Drnovšek

MARKO TOMIČ, 6. A, OŠ
Narodnega heroja Rajka
Hrastnik, mentorica Tanja
Kresnik

*Hvala vsem avtorjem izdelkov, ki so prispeli na 9.
nagrada natečaj Društva generala Maistra Zasavje,
hvala njihovim mentorjem in šolam, ki spodbujajo
domoljubno udejstvovanje otrok.*

Emil Štern, predsednik DGM za Zasavje

Izbor in zapis: UO DGM za Zasavje
Jezikovni pregled: Blanka Gombač
Tisk: Tiskarna GRAFS, Silvo Drame, s.p.

19. stoletje:

Valentin Vodnik (1758-1819) je leta 1806 je izdal pesniško zbirko *Pesme za pokušino*, ki velja za prvo slovensko pesniško zbirko. Valentin Vodnik je opazoval in opisoval lepote Slovenije.

Bohinjska Bistrica

*Spod Lisca skaka
Bistrica,
pevska se vnema
iskrica.
Pojdi in obrazi
s črtami
živo mi pisaj
z barvami,
da se upodobi
beli slap,
spenjenega izvirka
puh in hlap!
Zlata po njemu
ribica,
igra po šumu
postrveca.
Po steni pleza
skalni sin,
objema zelen
jo bršlin.*

20. stoletje:

Rudolf Maister (1874-1934), ne le vojak, temveč tudi pesnik, v *Kitici mojih* (izšla leta 1929) pesniško upodablja nekatere slovenske pokrajine.

Pesem sv. Martina na Krasu:

Prišli Podravci so,
prišli Posavci so,
prišli od Donave,
prišli od Vltave,
prišli z jadranskih pečin:
z naglji gorečimi,
z rožami, z lavori.

Krogle so trgale
pisane kitice,
da je kipelo do lin.
Joj, pa največkrat sta,
z nagljem zadišala
roženkravt in rožmarin.

21. stoletje:

Učenke in učenci zasavskih osnovnih šol predstavljajo lepoto domače zasavske pokrajine, svojega domačega kraja, prijaznost ljudi, ki tu prebivajo, znamenitosti, ki jih želimo pokazati obiskovalcem naših lepih Revirjev, razmišljajo o vrednotah, ki jih smemo in moramo živeti v današnjih časih.

MOJA DOMOVINA

Moja domovina lepa država je,
ki Slovenija ji je ime.
Ima reke, potoke in gore visoke,
prekmurske ravnice,
soške brzice,
kozolce, nageljne, klopotce,
Lipicance-lepotce,
malo morja sinjega
in v Postojnski jami človeška ribica mladičke ima.

Imamo lepa mesta,
v njih vrtce, šole, igrišča,
pa tudi nakupovalna središča.

Naš jezik je slovenščina,
ki številna narečja in dvojino ima.
V šoli zborni jezik se učimo, v njem pišemo, beremo,
z njim v knjigah živimo.

To je domovina moja,
ki je nismo predali brez boja.
Številni vojaki so preminili,
da so našo domovino osvobodili.
Moramo jo spoštovati
in rešitve za lepši jutri iskati.

*(avtorica: Simona Šubaj, 9. C, OŠ Narodnega heroja Rajka Hrastnik,
Podružnica Dol pri Hrastniku; mentorica Maja Klep)*

HRASTNIŠKA DOLINA

Stoletja so mogočni gozdovi pokrivali našo dolino,
ko človek je stopil vanjo in odkril njeno zlata vredno dobrino.

V to našo dolino je črno zlato ljudi privabilo
in s sabo še drugo industrijo zvabilo.
Po njej se črn dim je valil,
je premog rudarje pod zemljo dušil.

Gozd je izginjal, da prostor za gradnjo je človek dobil
in iz majhnega kraja mesto zgradil.

Skoraj dve stoletji nam je premog usodo krojil,
dokler človek ni ugotovil,
da zaradi tega trpi naš planet
in je treba za zanamce poskrbet.

Zdaj počasi ta naša dolina zeleni,
naš zrak je čistejši in narava spet živi.
Pa vendar so mnogi iz te doline s trebuhom za kruhom odšli,
ker vse manj ljudi tu zdaj službo dobi.

(avtor: Marko Tomič, 6. A, OŠ Narodnega heroja Rajka Hrastnika;
mentorica Tanja Kresnik)

TRBOVLJE

Trbovlje, staro si rudarsko mesto,
meščanstvo tvoje ti je zvesto.
Zgodovina tvoja je zlata,
dolina trboveljska je z rudami bila bogata.
Tu hiša moja domača stoji,
v Trbovljah imamo vse, kar srce poželi,
čeprav mesto razmeroma majhno si.
Tudi če se bomo kdaj odselili,
srce svoje v dolini trboveljski bomo pustili.

(avtorica: Zoja Vrtovšek, 8. a, OŠ Ivana Cankarja Trbovlje;
mentorica Jasna Drnovšek)

(avtor: ROK KOLAR, 2. A, OŠ Ivana Cankarja Trbovlje, mentorica Jelka Sladič)

(avtor: LOVRO KLEMEN, 3. A, OŠ Ivana Cankarja Trbovlje, mentorica Katja Podmenik)

(V dolini nekdanjih mlinov, avtor: LEON VOZELJ, 2. C, OŠ Ivana Kavčiča Izlake, podružnična šola Mlinše, mentorica Andreja Medved)